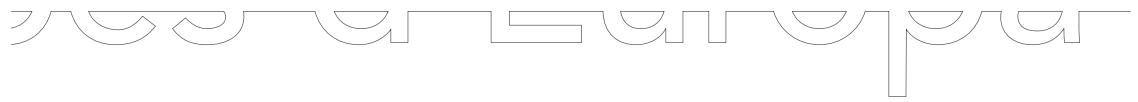

۱۴۰۲

Mapes d'Europa
Albert Bayona
Treballs 2002-2004

Museu d'Art Jaume Morera
Lleida, del 6 de maig al 26 de juny de 2004

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA

LA PAERIA
Ajuntament de Lleida

EXPOSICIÓ

Organitza
Museu d'Art Jaume Morera
Coordinació tècnica
Àngels Aguilà i Santaulària
Muntatge
Acme Activa SCP

PATRONAT MUNICIPAL MUSEU D'ART JAUME MORERA

Alcalde-President
Àngel Ros i Domingo,
Vocals
Consuelo Alonso i Àlvarez
Marta Àlòs i López
Albert Balada i Abella
Josep Maria Llop i Torné
Juan José Manau i Encontra
Miquel Padilla i Díaz
Montserrat Parra i Alba
Francisco Pinies i Bañeres
Miquel Sabaté i Navarro
Xavier Sàez i Bellobi
Interventora
Maria Assumpció Massana i Estiarte
Secretària
Rosa Pardell i Jove
Director
Jesús Navarro i Guitart

Museu d'Art Jaume Morera
Cavallers, 15
Edifici el Roser
25002 Lleida
Telèfon 973 700 419
Fax: 973 700 487
c/e: mmorera@paeria.es

CATÀLEG

Edita
Museu d'Art Jaume Morera
Direcció de l'edició
Jesús Navarro i Guitart
Albert Bayona i Fernández
Coordinació tècnica
Francesc Gabarrell i Guiu
Text
Mercè Alsina
Correcció i traducció
Serveis Lingüístics Torsitrad SCP
Fotografies
Albert Bayona
Museu d'Art Jaume Morera
(Antoni Loncà i Castellnou)
Disseny gràfic
Tàngram 3 Disseny Estratègic SL
Albert Bayona
Imprimeix
Imprenta Sol SL

De l'edició:
© 2004. Patronat Municipal Museu d'Art
Jaume Morera
© dels textos i les fotografies, els autors
© de les imatges, Albert Bayona, VEGAP
DL: L-174-2004
ISBN: 84-931411-9-4

SUMARI

Presentacions	
Àngel Ros i Domingo	_7
Jesús Navarro i Guitart	_9
Afirmacions condicionals _Mercè Alsina	_10
Afirmaciones condicionales	_18
Conditional Statements	_28
Trajectòria i exposicions	_36
Trayectoria y exposiciones	_40
Trajectory and exhibitions	_44

Ens plau presentar-vos l'exposició dedicada a Albert Bayona, intitulada *Mapes d'Europa*, que enceta un nou cicle d'exposicions del Museu d'Art Jaume Morera. L'objectiu d'aquest cicle, *Noms propis de l'art contemporani a Lleida*, és donar a conèixer els darrers treballs dels artistes lleidatans que ja compten amb una notable trajectòria artística, independentment de la seva representació actual al fons del Museu. Certament, el Morera, com a institució cultural vinculada a un territori, té la missió de donar la màxima difusió als valors culturals i artístics representats per l'obra dels artistes del seu entorn, un aspecte irrenunciable de la política artística del que és un servei públic municipal, atent a la seva realitat.

Si fins ara el Museu Morera s'havia dedicat fonamentalment a la recuperació històrica dels protagonistes de la creació artística lleidatana al llarg del segle XX —àmbit que continua essent l'eix de la seva programació expositiva—, amb resultats certament espectaculars, tant en recerca com en presentació pública, amb aquesta nova línia d'actuació incorpora una dimensió imprescindible per a tot museu d'art contemporani com és la connexió amb el present artístic. Una connexió que ens ha de permetre establir un diàleg necessari entre les nostres arrels artístiques i la creació i les pràctiques artístiques actuals, dos pols que han de vertebrar el present i el futur del nostre Museu. Aquesta tasca de prospecció dels treballs recents dels nostres creadors ens ha de permetre enriquir la col·lecció municipal d'art contemporani o, dit d'una altra manera, la col·lecció del Museu d'Art Jaume Morera, amb obres que garanteixin la necessària continuïtat amb els fons artístics preexistents.

Saludem, doncs, aquesta nova iniciativa del Museu, que enceta aquest cicle amb l'obra recent d'Albert Bayona, un dels nostres creadors més reconeguts i alhora més actius en l'escena artística lleidatana i catalana.

Àngel Ros Domingo
Alcalde de Lleida

El Museu d'Art Jaume Morera enceta una nova línia de programació expositiva sota el títol *Noms propis de l'art contemporani a Lleida*, amb l'objectiu de dimensionar l'obra artística dels creadors contemporanis que treballen a casa nostra. Aquesta iniciativa completa l'àmbit d'intervenció cultural del Museu, dedicat, com tots ja sabem, a l'estudi i difusió de l'art del segle XX a Lleida. Certament, el Museu no pot restar al marge del debat i les tensions que generen els discursos i les pràctiques artístiques actuals, perquè totes afecten les estratègies de creixement de la col·lecció i, evidentment, la seva interpretació i presentació. Tenint en compte que la col·lecció del Museu no és tancada, sinó que es projecta cap al futur, aquest ha de possibilitar i vehicular, com a agent implicat en els processos de producció artística a Lleida, la presentació de les darreres creacions dels nostres creadors més consolidats, i establir els ponts de connexió necessaris entre passat i present.

El fet que aquest cicle s'inauguri amb l'obra d'Albert Bayona no és una casualitat. Bayona ha estat un dels creadors lleidatans més actius dels darrers anys a Lleida. La seva és una trajectòria caracteritzada per una constant recerca de les possibilitats plàstiques de la pintura, entesa no com un ofici, sinó com un camp d'experimentació. Si en un principi la seva obra transcorria pels camins transitats per una pintura propera a plantejaments condicionats per la serialització i la repetició matemàtica, durant els anys noranta, paral·lelament a la seva evolució intel·lectual, es fa evident un salt cap a posicions més pròximes a la narrativa i a la visceralitat de la qual pot ser portadora la pintura. Ara, però, en un nou salt especulatiu, Bayona torna a reprendre la seva mirada interna vers la pintura des de la pintura, a repensar el fet pictòric, tot qüestionant-lo, tant des d'un punt de vista discursiu com tècnic, incorporant-hi altres llenguatges en la construcció de la imatge. Ens trobem, doncs, davant un treball creatiu que, malgrat la seva opacitat, manté i desenvolupa les tensions pròpies de l'art del nostre temps.

Esperem, doncs, que aquesta nova iniciativa del Museu trobi la necessària continuïtat i ens permeti, periòdicament, acostar-nos als resultats del treball creatiu dels nostre artistes més destacats.

—Jesús Navarro i Guitart
Director del Museu d'Art Jaume Morera

AFIRMACIONS CONDICIONALS _Mercè Alsina

Pintor de Lleida?

Per a molts pot resultar sorprenent aquesta pregunta. Per a mi ha estat sempre sorprenent com a afirmació.

En primer lloc, resulta sorprenent la definició de Bayona com a pintor en el sentit estrictament d'ofici, però més encara si ens referim al tractament que Bayona ha fet de la pintura al llarg de la seva trajectòria.

I sorprenent també és la pretensió de localitzar els temes i interessos d'aquest autor a una circumscrició territorial quan una de les qüestions més recurrents en el seu treball ha estat un repensar la pintura en una reflexió que en comprèn la seva història universal.

Tant és així que m'atrevaria a afirmar que Bayona no és pintor, i molt menys un pintor de Lleida.

Comportament pictòric?

L'ús que Bayona ha fet de les textures i gammes, així com dels plantejaments compositius, elements essencials en referir-nos a la pintura, ha estat l'instrument per obtenir justament el resultat contrari a la implicació: el distanciament. Aquest distanciament li ha estat necessari per tal d'atacar una reinterpretació del fet pictòric. El seu posicionament bàsic ha estat partir de l'atzar i la llibertat màxima assolible tenint en compte les imposicions físiques que condicionen la tècnica.

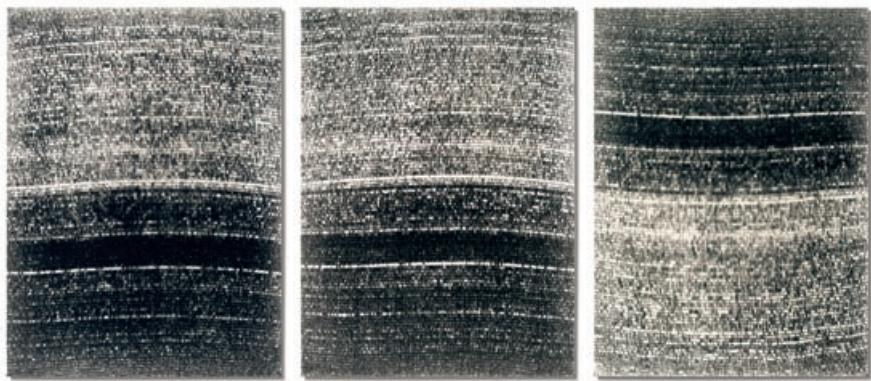
_10

La seva ha estat sempre una pintura canviant, susceptible d'unes necessitats intel·lectuals, fruit del repensar continu de la pintura. Bayona ha anat construint sobre la pròpia tècnica la gènesi de la seva destrucció a la cerca d'un llenguatge distint.

Si bé és cert que durant els 90 s'obre una etapa en la qual executa una pintura més pròxima a la narrativa i la visceralitat, Bayona reprendrà la seva mirada interna vers la pintura des de la pintura.

El tractament es farà encara més fred, més radicalment allunyat. Bayona incorpora elements que el separin del procés creatiu, que l'anul·lin davant la presa de decisions.

A partir d'aquests primers resultats s'inaugura un procés de reducció que va incidint en l'aproximació de la pintura a una imatge plana.

11-

Núm. 2 - 07 ...24. 2002
Sèrie de divuit obres
Pintura 130 x 97 cm c/u
Col·lecció d'Art Contemporani, Ajuntament de Lleida

L'exposició

L'exposició que presenta ara a la Sala el Roser està constituïda per quatre grups.

El primer, i el més extens, restableix un vincle important amb aquesta darrera etapa que descrivíem. Es tracta d'una sèrie en blanc i negre, una en vermell i blanc i una tercera en vermell i negre, on aquesta sensació d'absència de perspectiva és més pronunciada i s'aproxima a la idea d'icona d'ella mateixa.

Aquest concepte d'icona el recupera Bayona en una mirada en perspectiva sobre el seu propi procés evolutiu i explica clarament l'interès que mostra per la pintura no com a cos, sinó com a imatge.

El segon grup el conformen els *Mapes d'Europa*.

Els mapes geopolítics tenen un enorme poder d'atracció, una capacitat estranya d'atrapar-nos a la recerca d'una identificació conceptualitzada. És un exercici intel·lectual divertit i apassionant. Concentren informació de diversa índole, una part indiscutiblement construïda des d'uns referents físics, però la major part totalment artificial. No obstant, ens ofereixen la representació més fidel del territori.

El moment actual de repensar Europa presenta símils en el repensar la pintura de Bayona. Així és que des dels despatxos dels dirigents d'aquesta unió d'estats es practica la mateixa lògica que Bayona ha aplicat a la seva producció pictòrica. Solament els distancien els objectius i el mètode.

A través de la infografia i partint de les estructures internes del sistema de cada mapa, Bayona construeix una altra estructura. Allà regions i comunitats per després reordenar-les seguint dues pautes: la superposició i l'orientació segons els 4 punts cardinals. El sistema que usa Bayona actua donant unes dimensions similars a l'estructura originària, però en canvia substancialment el sentit. Aquestes noves estructures resultants són il·limitades. I si en un primer moment ens poden semblar ordenades segons un centre, el fet que siguin repetibles i juxtaposades ens aporten un element de descentralització absoluta. Aquests nous paisatges ens els planteja Bayona conservant la proximitat dels records, del reconeixement o la nostàlgia que les ciutats, els pobles o les zones geogràfiques ens desperten. No hi ha una negació d'aquestes realitats, sinó una construcció distant i metòdica que s'expressa, com en la pintura que havia tractat anteriorment, a través d'una mostra neutra i un codi atzarós d'aplicació d'una variant.

-12

Redescobrim un punt àcid i irònic que no arriba a plantejar una crítica en el sentit literal, tot i posar de manifest les contradiccions que s'esdevenen en acotar i interpretar el territori. El procés a través del qual practiquem la lectura de les entitats territorials depèn estretament de les idees preconcebudes, d'una banda, i de les idees projectades, de l'altra.

13_-

Núm. 2 - 07 ...24. 2002
Sèrie de divuit obres
Pintura 130 x 97 cm c/u
44 Art Contemporani, Barcelona

En tercer lloc, apareixen quatre imatges molt suggeridores. Són quatre escenes de paisatge.

Si als *Mapes d'Europa* Bayona prenia el territori com havia pres la pintura (en el sentit instrumental del terme), aquí Bayona pren el paisatge, la foto del paisatge, per utilitzar-la amb la mateixa distància i amb el mateix mètode, perseguint els mateixos objectius. I buscant en la fotografia del paisatge la imatge d'aquest mateix paisatge, és a dir, tractant el paisatge com a imatge d'ell mateix.

En aquesta proposta, titulada 21° , torna a referir-se a la conceptualització de les imatges a través de la seva percepció. Tan simple com al·ludir a les condicions de contemplació del paisatge (21°C és la temperatura recomanada per mantenir càlid un interior) en el context que condiciona la nostra lectura.

I és així com molt sovint la mirada que practiquem sobre les coses està construïda sobre una distància. La distància que en l'obra de Bayona és tema per se.

Però, a més, Bayona incorpora aquesta imatge del paisatge en la pintura. I l'aplicació que fa de la pintura adquireix encara més distància quan se serveix del càcul i l'aplicació a través de l'ordinador, utilitzant una pauta de trama que s'aplica automàticament.

El resultat ens ofereix una sensació de mirar el paisatge des d'un interior. El tema final no és altre que la distància tan recurrentment comentada en aquest text.

I finalment la sèrie que duu *Sheva* com a títol genèric.

Donant continuïtat al discurs sobre la pintura com a llenguatge, Bayona reflexiona en l'execució d'aquesta sèrie sobre la idea d'evolució de la pintura i hi incorpora el concepte d'error.

_14

De fet, estableix un vincle entre el que en l'àmbit de l'art s'ha convingut a anomenar atzar i el que en el camp de la ciència s'ha qualificat d'error.

Així doncs, l'error tractat com un estat del procés d'investigació. L'error com a aportació atzarosa i fortuïta suscitada en una determinada línia d'investigació.

Imatges totalment planes, molt absorbents, centrípetes per la densitat del color, il·limitades per la possibilitat de la mostra... com els mapes.

A tall de conclusió

En el període que comprèn des del 1999 fins a l'actualitat s'han esdevingut etapes successives i breus amb gran claredat de definició i amb aportacions conceptuais concretes. Petits grups d'obres han conformat estadis significatius en l'evolució conceptual i material del treball de Bayona. Després d'un llarg parèntesi en què la pintura més convencional de Bayona faria que se'l qualifiqués de pintor de Lleida,

15_-

Núm. 2 - 07 ...24. 2002
Sèrie de divuit obres
Pintura 130 x 97 cm c/u
44 Art Contemporani, Barcelona

la represa d'unes idees i d'una actitud davant la pintura fan que l'Albert engegui un dèficit en la producció que no s'havia aturat en la seva ment, però que no s'havia materialitzat físicament. Així, en un curt període de cinc anys, es distingeixen en la seva producció diversos moments creatius.

És en el decurs d'aquest període que el distanciament deixa espai per a l'entrada d'elements externs a la pintura i finalment el territori i el paisatge s'escoln per entre les imatges. Albert Bayona aplica el mateix mètode.

La multidisciplinarietat no és en el fet d'usar o servir-se de diferents tècniques, sinó que es fonamenta en la capacitat de fer-ho, l'oportunitat discursiva i la necessitat del llenguatge. Això fa que, sense significar una negació o renúncia, esclati definitivament en la producció dels dos darrers anys l'alliberament de la pintura com a única via d'investigació, com a únic emissor de missatge i com a únic continent de discurs.

Més que una negació (incondicional) de res és una afirmació (condicional) de tot.

17-

Núm. 2 - 07 ...24. 2002
Sèrie de divuit obres
Pintura 130 x 97 cm c/u
44 Art Contemporani, Barcelona

AFIRMACIONES CONDICIONALES _Mercè Alsina

¿Pintor de Lleida?

Para muchos puede resultar sorprendente esta pregunta. Para mí ha sido siempre sorprendente como afirmación.

En primer lugar, resulta sorprendente la definición de Bayona como pintor en el sentido estrictamente de oficio, pero más todavía si nos referimos al tratamiento que Bayona ha hecho de la pintura a lo largo de su trayectoria.

Y sorprendente es también la pretensión de localizar los temas e intereses de este autor a una circunscripción territorial cuando una de las cuestiones más recurrentes en su trabajo ha sido un repensar la pintura en una reflexión que comprende su historia universal.

Tanto es así que me atrevería a afirmar que Bayona no es pintor, y mucho menos un pintor de Lleida.

¿Comportamiento pictórico?

El uso que Bayona ha hecho de las texturas y gamas, así como de los planteamientos compositivos, elementos esenciales al referirnos a la pintura, ha sido el instrumento para obtener justo el resultado contrario a la implicación: el distanciamiento. Este distanciamiento le ha sido necesario para atacar una reinterpretación del hecho pictórico. Su posicionamiento básico ha sido partir del azar y la libertad máxima alcanzable teniendo en cuenta las imposiciones físicas que condicionan la técnica.

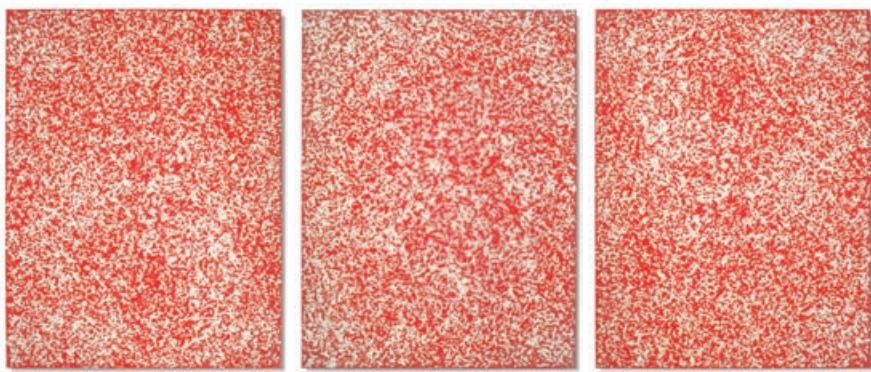
_18

La suya ha sido siempre una pintura cambiante, susceptible de unas necesidades intelectuales, fruto del repensar continuo de la pintura. Bayona ha ido construyendo sobre la propia técnica la génesis de su destrucción, buscando un lenguaje distinto.

Si bien es cierto que durante los 90 se abre una etapa en la que ejecuta una pintura más próxima a la narrativa y a la visceralidad, Bayona retomará su mirada interna hacia la pintura desde la pintura.

El tratamiento se volverá todavía más frío, más radicalmente alejado. Bayona incorpora elementos que lo separen del proceso creativo, que lo anulen ante la toma de decisiones.

A partir de estos primeros resultados se inaugura un proceso de reducción que va incidiendo en la aproximación de la pintura a una imagen plana.

19_

Núm. 2 - 07 ...24. 2002
Sèrie de divuit obres
Pintura 146 x 114 cm c/u
44 Art Contemporani, Barcelona

La exposición

La exposición que presenta ahora en la Sala El Roser está constituida por cuatro grupos.

El primero de ellos, y el más extenso, restablece un vínculo importante con esta última etapa que describíamos. Se trata de una serie en blanco y negro, una en rojo y blanco y una tercera en rojo y negro, en la que esta sensación de ausencia de perspectiva es más pronunciada y se aproxima a la idea de ícono de sí misma.

Este concepto de ícono lo recupera Bayona en una mirada en perspectiva sobre su propio proceso evolutivo y explica claramente el interés que muestra por la pintura, no como cuerpo, sino como imagen.

El segundo grupo lo conforman los *Mapas de Europa*.

Los mapas geopolíticos tienen un enorme poder de atracción, una capacidad extraña de atraparnos en la búsqueda de una identificación conceptualizada. Es un ejercicio intelectual divertido y apasionante. Concentran información de diversa índole, una parte indiscutiblemente construida desde unos referentes físicos, pero la mayor parte totalmente artificial. No obstante, nos ofrecen la representación más fiel del territorio.

El momento actual de repensar Europa presenta símiles en el repensar la pintura de Bayona. Así es que desde los despachos de los dirigentes de esta unión de estados se practica la misma lógica que Bayona ha aplicado a su producción pictórica. Únicamente los distancian los objetivos y el método.

-20

A través de la infografía, y partiendo de las estructuras internas del sistema de cada mapa, Bayona construye otra estructura. Aísla regiones y comunidades para después reordenarlas siguiendo dos pautas: la superposición y la orientación según los 4 puntos cardinales. El sistema que usa Bayona actúa dando unas dimensiones similares a la estructura originaria, pero cambiando sustancialmente su sentido. Estas nuevas estructuras resultantes son ilimitadas. Y si en un primer momento nos pueden parecer ordenadas según un centro, el hecho de que sean repetibles y yuxtapuestas nos aportan un elemento de descentralización absoluta. Estos nuevos paisajes nos los plantea Bayona conservando la proximidad de los recuerdos, del reconocimiento o la nostalgia que las ciudades, los pueblos o las zonas geográficas nos despiertan. No hay una negación de estas realidades, sino una construcción distante y metódica que se expresa, como en la pintura que había tratado anteriormente, a través de una muestra neutra y un código azaroso de aplicación de una variante.

Redescubrimos un punto ácido e irónico que no llega a plantear una crítica en el sentido literal, aunque ponga de manifiesto las contradicciones que acontecen al acotar e interpretar el territorio. El proceso a través del cual practicamos la lectura

21_

Sheva. 2002-2003
Sèrie de sis obres
Pintura 146 x 114 cm c/u

de las entidades territoriales depende estrechamente de las ideas preconcebidas, por un lado, y de las ideas proyectadas, por otro.

En tercer lugar, aparecen cuatro imágenes muy sugerentes. Son cuatro escenas de paisaje.

Si en los *Mapas de Europa* Bayona tomaba el territorio como había tomado la pintura (en el sentido instrumental del término), aquí Bayona toma el paisaje, la foto del paisaje, para utilizarla con la misma distancia y con el mismo método, persiguiendo los mismos objetivos. Y buscando en la fotografía del paisaje la imagen de este mismo paisaje, es decir, tratando el paisaje como imagen de sí mismo.

En esta propuesta, titulada 21° , vuelve a referirse a la conceptualización de las imágenes a través de su percepción. Tan simple como aludir a las condiciones de contemplación del paisaje (21°C es la temperatura recomendada para mantener cálido un interior) en el contexto que condiciona nuestra lectura.

Y es así como a menudo la mirada que practicamos sobre las cosas está construida sobre una distancia. La distancia que en la obra de Bayona es tema *per se*.

Pero además Bayona incorpora esta imagen del paisaje en la pintura. Y la aplicación que hace de la pintura adquiere todavía más distancia cuando se sirve del cálculo y la aplicación a través del ordenador, utilizando una pauta de trama que se aplica automáticamente.

El resultado nos ofrece una sensación de mirar el paisaje desde un interior. El tema final no es otro que la distancia tan recurrentemente comentada en este texto.

Y finalmente, la serie que lleva *Sheva* como título genérico.

Dando continuidad al discurso sobre la pintura como lenguaje, Bayona reflexiona en la ejecución de esta serie sobre la idea de evolución de la pintura e incorpora el concepto de error.

De hecho establece un vínculo entre lo que en el ámbito del arte se ha convenido en llamar azar y lo que en el campo de la ciencia se ha calificado de error.

Así, el error tratado como un estado del proceso de investigación. El error como aportación azarosa y fortuita suscitada en una determinada línea de investigación.

Imágenes totalmente planas, muy absorbentes, centrípetas por la densidad del color, ilimitadas por la posibilidad de la muestra... como los mapas.

23_

Sheva. 2002-2003
Sèrie de sis obres
Pintura 146 x 114 cm c/u

A modo de conclusión

En el período que comprende desde 1999 hasta la actualidad han acontecido etapas sucesivas y breves con gran claridad de definición y con aportaciones conceptuales concretas. Pequeños grupos de obras han conformado estadios significativos en la evolución conceptual y material del trabajo de Bayona. Tras un largo paréntesis en el que la pintura más convencional de Bayona haría que se le calificase como pintor de Lleida, la reanudación de unas ideas y de una actitud ante la pintura hacen que Albert ponga en marcha un déficit en la producción que no se había detenido en su mente, pero que no se había materializado físicamente. Así, en un corto período de cinco años, se distinguen en su producción algunos momentos creativos.

Es en el decurso de este período que el distanciamiento deja espacio para la entrada de elementos externos a la pintura y finalmente el territorio y el paisaje se escurren por entre las imágenes. Albert Bayona aplica el mismo método.

La multidisciplinariedad no está en el hecho de usar o servirse de diferentes técnicas, sino que se fundamenta en la capacidad de hacerlo, la oportunidad discursiva y la necesidad del lenguaje. Esto hace que, sin significar una negación o renuncia, estalle definitivamente en la producción de los dos últimos años la liberación de la pintura como única vía de investigación, como único emisor de mensaje y como único continente de discurso.

Más que una negación (incondicional) de nada es una afirmación (condicional) de todo.

25_

Sheva. 2002-2003
Sèrie de sis obres
Pintura 146 x 114 cm c/u

CONDITIONAL STATEMENTS _Mercè Alsina

A Lleida artist?

For many people, this question may seem surprising. For me, it has always been surprising as a statement.

In the first place, defining Bayona as an artist in the strict sense of a profession is already surprising, but even more so if we have a look at how he has dealt with painting throughout his career.

Also the aim to link this author's topics and interests to a local territory is surprising, considering that one of the most recurrent themes of his work has been to think of painting in a comprehensive reflection on its role in world history.

So much so, that I would dare to state that Bayona is not an artist, and much less a Lleida artist.

Pictorial behaviour?

The use Bayona has made of textures and shades, as well as composition approaches—essential elements as far as painting is concerned—, has been the instrument to obtain just the opposite result to that of his implication: distancing. Such distancing has been necessary for him to carry out a reinterpretation of the pictorial fact. His basic positioning was born from chance and the maximum reachable freedom considering the physical impositions conditioning technique.

His paintings have always been changeable, liable to certain intellectual needs, consequence of continuously thinking over painting. Bayona has been building on his own technique the genesis of its destruction, always searching for a distinct language.

²⁶ Although it is true that during the 90s there was a stage in which he performed a type of painting closer to narrative and viscerality, Bayona renews his internal look toward painting out of painting.

Processing becomes still colder, still more radically distanced. Bayona incorporates elements which separate him from the creative process, which deprive him of decision making.

These first results lead to a process of reduction which stresses the approach of painting to a flat image.

Mapes d'Europa, 2002-2003
Sèrie de quinze peces
Imatge digital 70 x 70 cm c/u

The exhibition

The exhibition he is presenting at Sala el Roser is divided into four groups:

The first, which is also the largest, re-establishes an important link to this later stage we have just described. It consists of a series in black and white, one in red and white, and another in red and black, where the sensation of absence of perspective is deeper and gets closer to the idea of being its own icon.

Bayona recovers this concept of icon with a perspective look at his own development process and clearly explains the interest he shows in painting not as a body, but as an image.

The second group is shaped by *Maps of Europe*.

Geopolitical maps have a strong power of attraction, a strange capability to seize us in search for a conceptualised identification. It is an amusing and fascinating intellectual exercise. They contain information of different types, part of it unquestionably built from physical referents, but most of it totally artificial. However, they offer the most faithful representation of the territory.

The current moment of thinking over Europe has similarities with Bayona's thinking over painting. Therefore, the logic Bayona has applied to his pictorial production is applied from the offices of the leaders of this union of states. Only aims and method separate them.

Bayona builds another structure through infography and starting from the inner structures of the system of each map. He isolates regions and communities and then reorders them following two patterns: superposition and orientation according to the 4 cardinal points. The system used by Bayona acts giving a similar dimension to the original structure, but changes its sense substantially. The resulting new structures are unlimited. Even though they may seem organized around a centre, the fact that they are repeatable and juxtaposed provides an element of total decentralization. Bayona suggests these new landscapes conserving the proximity of memories, of recognition or homesickness evoked by cities, towns or geographical areas. There is no refusal of these realities, but a distant and methodical construction expressed —as in the type of painting he had dealt with previously— through a neutral pattern and a chanceful code of application of a variant.

We rediscover an acid but ironic point which does not get to raise criticism in the literal sense, although making evident the contradictions that arise when the territory is delimited and analysed. The process by which we make an interpretation of territorial bodies depends strictly on preconceived ideas, on one hand, and of projected ideas, on the other hand.

29_

Mapes d'Europa, 2002-2003
Sèrie de quinze peces
imatge digital 70 x 70 cm c/u

In the third place, there are four strongly suggestive images. Four landscape scenes.

If in the *Maps of Europe* Bayona took the territory as he had taken painting (in the instrumental sense of the term), now Bayona takes the landscape, the photograph of the landscape, to use it at the same distance and with the same method, pursuing the same aims and searching for the image of the landscape itself in the photograph of the landscape, that is to say, dealing with the landscape as its own image.

In this suggestion, called 21°, he refers again to the conceptualisation of images through their perception. As simple as referring to the conditions of contemplation of landscapes (21° C is the recommended temperature to keep a building's interior warm), in the context conditioning our interpretation.

And this is how, very often, the look we have on things is constructed over a distance. The distance that, in Bayona's work is the theme *per se*.

But, moreover, Bayona incorporates this landscape image to painting. And the application he makes of painting gets even more distance when it uses the calculus and application through the computer, using an automatically applied pattern.

The result offers a sensation of looking at the landscape from the inside. The final topic is no other than the distance recurrently commented on this text.

Finally, the series that has *Sheva* as a generic title.

Giving continuity to the speech on painting as a language, Bayona reflects in the execution of this series on the idea of the evolution of painting and incorporates the concept of error.

In fact, he establishes a link between what in the art world has been called chance and what in the field of science has been considered as an error.

-30 Thus, error is dealt with as a status within the research process. Error as a chance and fortuitous contribution caused in a certain line of research.

Totally flat, very absorbent images, centripetal for the density of their colour, unlimited by the possibility of the sample... like maps.

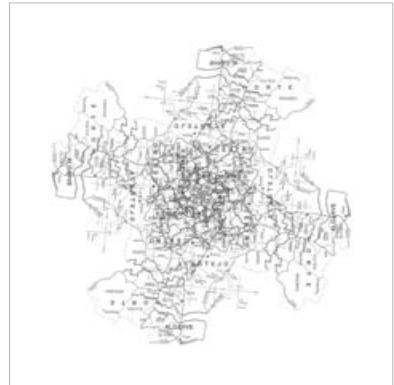
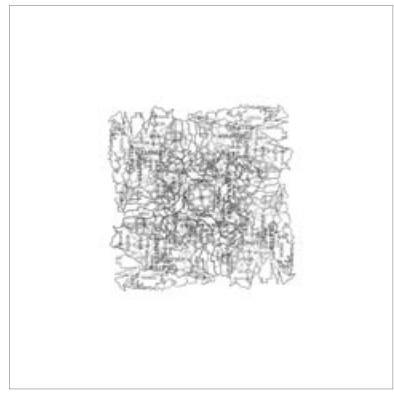
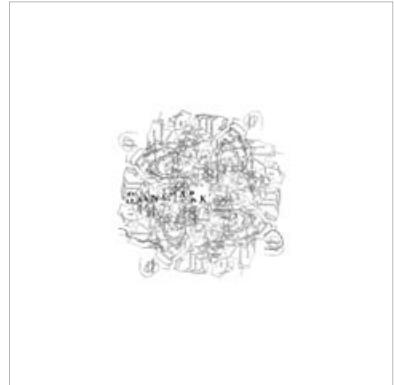
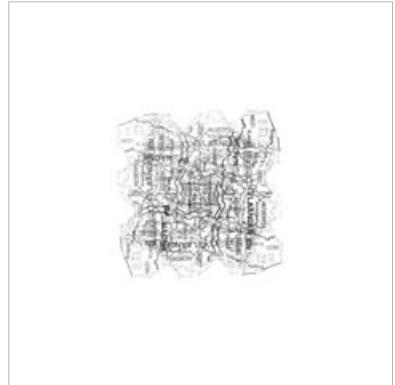
In conclusion

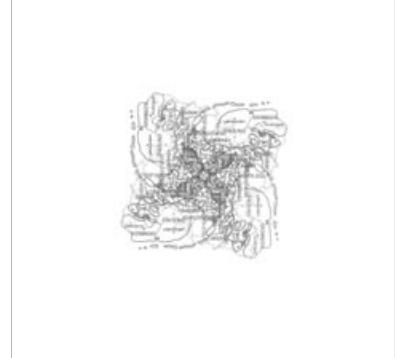
During the period from 1999 to the present, there have been brief, successive stages with a high clearness of definition and specific conceptual contributions. Small groups of works have made up meaningful stages in the conceptual and material evolution of Bayona's work. After a long break in which Bayona's most conventional painting would make it possible for him to be considered a Lleida artist, the renewal of certain ideas and an attitude toward painting make possible

31_

Mapes d'Europa, 2002-2003
Sèrie de quinze peces
imatge digital 70 x 70 cm c/u

33_

that Albert starts a deficit in production that had never stopped in his mind, but which had not materialised physically. Therefore, in a short period of five years, we can distinguish between various creative moments in his production.

It is in this period when distancing gave room to elements other than painting and, finally, territory and landscape filtered between images. Albert Bayona applies the same method.

Multi-disciplinarity is not in the fact of using different techniques, but is based on the capacity to do it, the discursive opportunity and the need for language. Without meaning a refusal or renunciation, the liberation of painting as the only way of research, as the only message issuer and speech container explodes definitively in the production of the last two years.

Rather than an (unconditional) refusal of anything it is a (conditional) statement of everything.

35_

Mapes d'Europa, 2002-2003
Sèrie de quinze peces
imatge digital 70 x 70 cm c/u

ALBERT BAYONA _ (Lleida, 1954)

Artista visual i professor de mitjans audiovisuals, metodologia i pintura aplicada al mur a l'Escola Municipal de Belles Arts de Lleida.

De ben jove, els seus primers contactes amb el món de l'art van tenir lloc a l'Escola del Cercle de Belles Arts de Lleida, on va rebre lliçons de Leandre Cristòfol i de Víctor P. Pallarés. Tot i això, la seva formació acadèmica es va orientar, posteriorment i com a professional, cap als estudis tècnics de dibuixant projectista.

Al bell mig de la dècada dels anys setanta, en plena efervescència de la Transició política espanyola i de l' emergent protagonisme de les idees alliberadores dels costums socials per part d'una joventut inquieta, Bayona va iniciar tot un seguit de viatges i estades en diversos països d'Europa, Cuba, Egipte, l'Índia i el Tibet, que es perllongaran fins a mitjans de la dècada dels vuitanta.

El 1985, coincidint amb l'obtenció del segon premi en el XXIV Premi Internacional Joan Miró, s'instal·la definitivament a Lleida, moment a partir del qual intervirà de manera activa en la vida cultural de la ciutat en un doble vessant: com a creador, vinculat a la recerca artística més experimental, i com a promotor de les arts emergents a través de la seva participació en projectes de caràcter col·lectiu (Garage Universal) i de la programació artística de diferents iniciatives públiques i privades, entre les quals destaquen l'organització de les successives edicions del certamen de les anomenades *Entregues* —per encàrrec del regidor de Cultura de Lleida Jaume Magre i en estreta col·laboració amb Antoni Llevot, aleshores director de l'Escola Municipal de Belles Arts de Lleida— i la direcció artística de la galeria Periferiart —juntament amb Fernando Laviña.

-36

En aquest moment, compagina totes aquestes iniciatives amb la seva dedicació a la docència a l'Escola Municipal de Belles Arts de Lleida com a professor de geometria descriptiva, primer, i de procediments pictòrics, després. Com a artista estableix una estreta relació amb el galerista Sebastià Petit amb la participació en diverses exposicions i projectes que es perllongaren en el futur.

Des de l'any 1995, i al llarg dels cinc anys següents, és elegit director de l'Escola Municipal de Belles Arts i passa a fer-se càrec de la direcció i la programació de les sales municipals d'exposició del Roser i Sant Joan, i dels Tallers de Montesquiu a Lleida, i esdevé codirector de la Mostra de Cinema d'Animació Animac, activitats a través de les quals impulsa un ferm compromís vers l'art emergent i les propostes renovadores de la plàstica a Lleida.

L'any 2000 deixa la direcció de l'Escola i es dedica gairebé en exclusiva al seu treball creatiu, vinculant-se estretament amb la galeria 44 Art Contemporani de Barcelona, espai on exposa en diverses ocasions i participa en alguns dels seus projectes i representacions en les fires d'art.

Les seves preocupacions, vinculades a la professionalització de l'activitat artística i la participació en òrgans d'organització col·lectiva dels artistes visuals, queden paleses en ser membre de l'AAVC i de VEGAP.

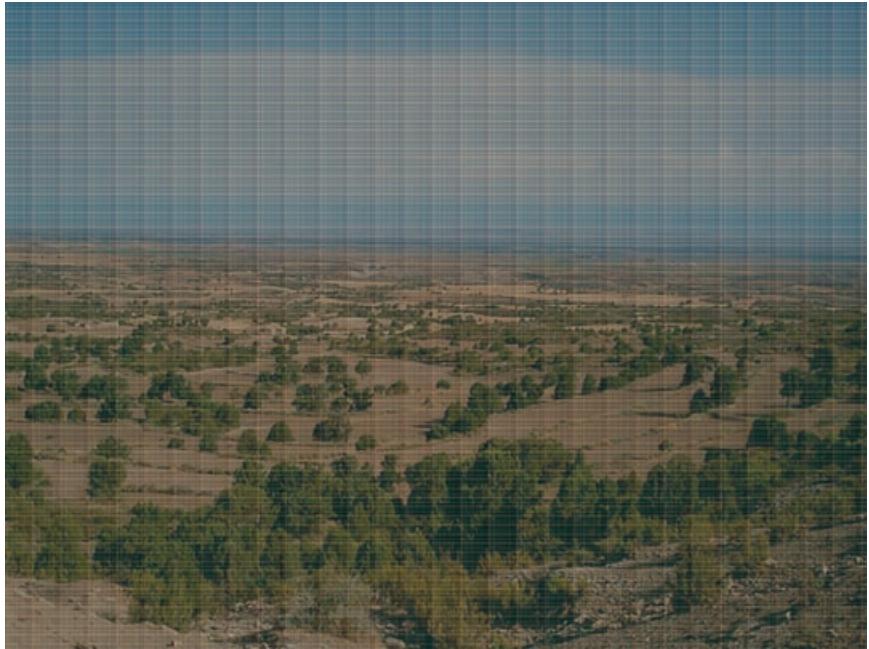

37

Mapes d'Europa, 2002-2003
Sèrie de quinze peces
imatge digital 70 x 70 cm c/u

Selecció d'exposicions

- 2004 Noms propis de l'art contemporani a Lleida, cicle expositiu. *Els mapes d'Europa. Albert Bayona, Treballs 2002-2004.* Museu d'Art Jaume Morera, Sala d'Exposicions Temporals el Roser. Lleida
- 2003 Col·lecció d'art contemporani de l'Ajuntament de Lleida. Centre d'Art la Panera. Lleida.
- 2003 ARCO 03. 44 Art Contemporani. Madrid.
- 2003 *Construint la col·lecció d'art contemporani. Ingressos 1993-2003.* Museu d'Art Jaume Morera. Lleida.
- 2002 Núm. 2-07... 24. 2002. 44 Art Contemporani. Barcelona.
- 2002 ARCO 02. 44 Art Contemporani. Madrid.
- 2002 *Els darrers pintors.* Espai Guinovart. Agramunt.
- 2001 ARCO 01. 44 Art Contemporani. Madrid.
- 2000 *Intencions.* Sobre el visual Pere Noguera, Vanessa Pey, Humberto Rivas, Albert Bayona. 44 Art Contemporani. Barcelona.
- 1999 *Infinit,* cicle d'intervencions. Centre Cultural de la Fundació "La Caixa". Lleida.
- 1997 *Paisatges il·luminats. Paisatges somiats.* Iglesias, Jové, Bayona. Centre Cultural de la Fundació "La Caixa". Lleida.
- 1997 Adquisició d'obra artística 1996. Edifici la Panera, Lleida.
- 1996 L'ambient d'un vestíbul. Centre Cultural de la Fundació "La Caixa". Lleida.
- 1996 *Saps la realitat del desig?* Centre de Lectura, Sala Fortuny. Reus.
- 1994 Material didàctic per a gabinet escolars. Sala d'Exposicions el Roser. Lleida.
- 1993 La pols al sol i la memòria en els racons. Tejedor, Ripoll, Bayona. Sebastià Petit Art Contemporani, Centre Cultural de la Fundació "La Caixa". Lleida.
- 1993 Art Frankfurt. Sebastià Petit Art Contemporani. Frankfurt.
- 1992 ARCO 92. Sebastià Petit Art Contemporani. Madrid.
- _38 1990 Testimoní d'una nova generació. Abad, Jové, Mauri, Minoves, Tejedor, Bayona. Centre de Développement Cultural de Foix.
- 1990 1989-1990. Sebastià Petit Art Contemporani. Lleida.
- 1989 A sang freda. Jové, Bayona. Sebastià Petit Art Contemporani. Lleida.
- 1988 Sèrie pintures poliuretà. Centre de Lectura, Sala Fortuny. Reus.
- 1986 Textures. Sala Periferiart. Lleida.
- 1986 Textures. Creativo de Artes. Valladolid.
- 1986 XXIV Premi Joan Miró. Taipei Fine Arts Museum, Taiwan.
- 1986 Realització del vídeo d'art *Variacions sobre una estètica racional.* Presentació a l'EMBA. Lleida.
- 1985 Segona menció en el XXIV Premi Joan Miró. *Variacions sobre una estètica racional.* Fundació Joan Miró. Barcelona.

39_-

21°, 2004
Sèrie de quatre peces
Imatge digital 90 x 120 cm c/u

ALBERT BAYONA _(Lleida, 1954)

Artista visual y profesor de medios audiovisuales, metodología y pintura aplicada al muro en la Escuela Municipal de Bellas Artes de Lleida.

De muy joven, sus primeros contactos con el mundo del arte fueron en la Escuela del Círculo de Bellas Artes de Lleida, donde recibió lecciones de Leandre Cristòfol y de Víctor P. Pallarés. Sin embargo, su formación académica se orientó, posteriormente y como profesional, hacia los estudios técnicos de dibujante proyectista.

En plena década de los años setenta, en la efervescencia de la Transición política española y del emergente protagonismo de las ideas liberadoras de las costumbres sociales por parte de una juventud inquieta, Bayona inició una serie de viajes y estancias en diversos países de Europa, Cuba, Egipto, la India y el Tíbet, que se prolongarán hasta mediados de la década de los ochenta.

En 1985, coincidiendo con la obtención del segundo premio en el XXIV Premio Internacional Joan Miró, se instala definitivamente en Lleida, momento a partir del cual intervendrá de manera activa en la vida cultural de la ciudad en una doble vertiente: como creador, vinculado a la investigación artística más experimental, y como promotor de las artes emergentes a través de su participación en proyectos de carácter colectivo (Garage Universal) y de la programación artística de diferentes iniciativas públicas y privadas, entre las que destacan la organización de las sucesivas ediciones del certamen de las llamadas *Entregas* —por encargo del concejal de Cultura de Lleida Jaume Magre y en estrecha colaboración con Antoni Llevot, entonces director de la Escuela Municipal de Bellas Artes de Lleida— y la dirección artística de la galería Periferiart —junto a Fernando Laviña.

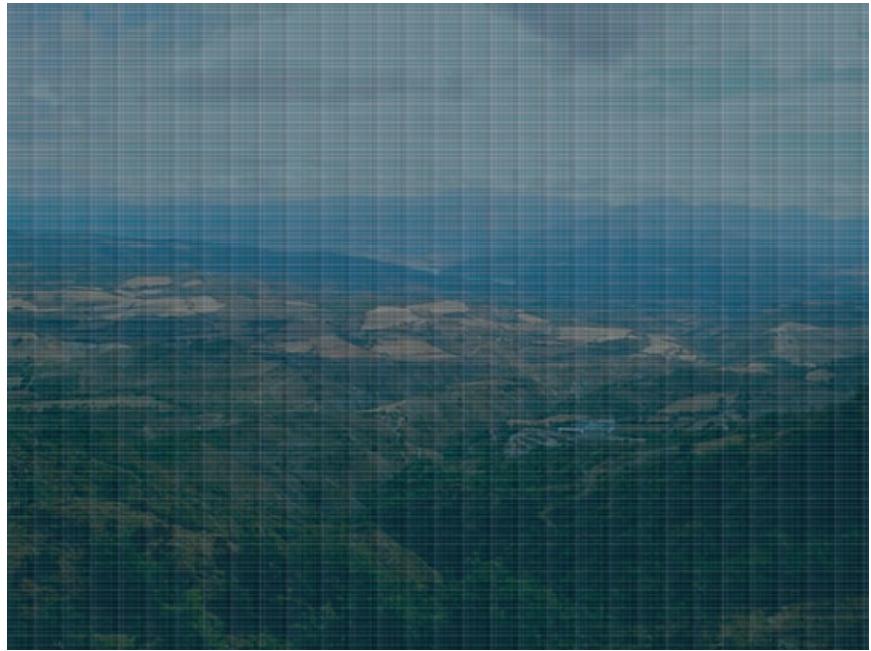
-40

En este momento, compagina todas estas iniciativas con su dedicación a la docencia en la Escuela Municipal de Bellas Artes de Lleida como profesor de geometría descriptiva, primero, y de procedimientos pictóricos, después. Como artista, establece una estrecha relación con el galerista Sebastià Petit, participando en diversas exposiciones y proyectos que se prolongaron en el futuro.

Desde el año 1995 y a lo largo de los cinco años siguientes es elegido director de la Escuela Municipal de Bellas Artes y pasa a hacerse cargo de la dirección y la programación de las salas municipales de exposición de El Roser y Sant Joan, y de los Talleres de Montesquiu en Lleida, y pasa a ser codirector de la Muestra de Cine de Animación Animac, actividades a través de las que impulsa un firme compromiso hacia el arte emergente y las propuestas renovadoras de la plástica en Lleida.

En el año 2000 deja la dirección de la Escuela y se dedica casi en exclusiva a su trabajo creativo vinculándose estrechamente con la galería 44 Art Contemporani de Barcelona, espacio en el que expone en diversas ocasiones, participando en algunos de sus proyectos y representaciones en las ferias de arte.

Sus preocupaciones, vinculadas a la profesionalización de la actividad artística y la participación en órganos de organización colectiva de los artistas visuales, quedan patentes al ser miembro de AAVC y de VEGAP.

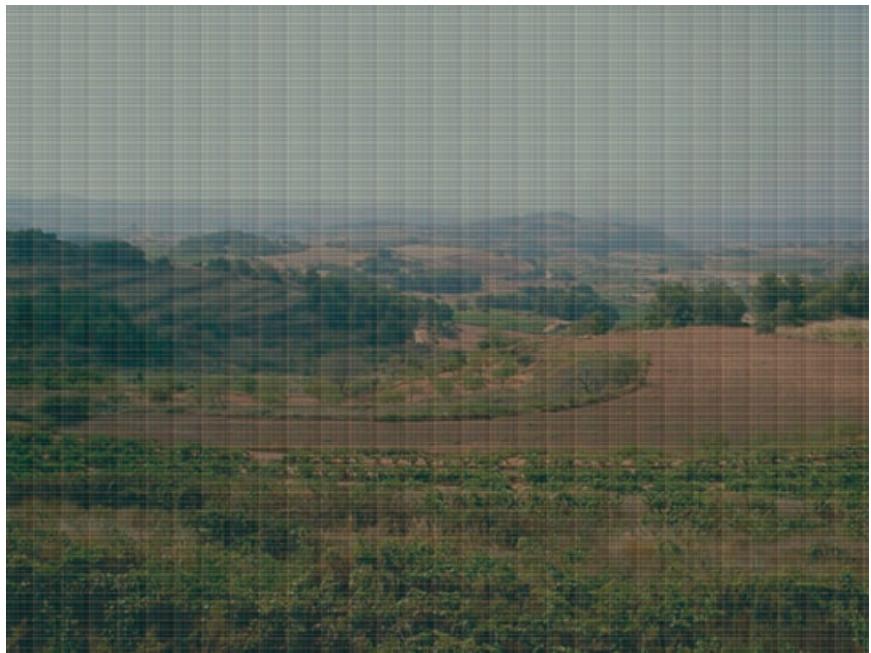

41-

21°, 2004
Sèrie de quatre peces
Imatge digital 90 x 120 cm c/u

Selección de exposiciones

- 2004 *Nombres propios del arte contemporáneo en Lleida*, ciclo expositivo. *Los mapas de Europa*. Albert Bayona, Trabajos 2002-2004. Museo de Arte Jaume Morera, Sala de Exposiciones Temporales El Roser. Lleida
- 2003 Colección de arte contemporáneo del Ayuntamiento de Lleida. Centro de Arte La Panera. Lleida.
- 2003 ARCO 03. 44 Art Contemporani. Madrid.
- 2003 *Construyendo la colección de arte contemporáneo. Ingresos 1993-2003*. Museo de Arte Jaume Morera. Lleida.
- 2002 Núm. 2-07... 24. 2002. 44 Art Contemporani. Barcelona.
- 2002 ARCO 02. 44 Art Contemporani. Madrid.
- 2002 *Los últimos pintores*. Espai Guinovart. Agramunt.
- 2001 ARCO 01. 44 Art Contemporani. Madrid.
- 2000 *Intenciones. Sobre el visual* Pere Noguera, Vanessa Pey, Humberto Rivas, Albert Bayona. 44 Art Contemporani. Barcelona.
- 1999 *Infinito*, ciclo de intervenciones. Centro Cultural de la Fundación "La Caixa". Lleida.
- 1997 *Paisajes iluminados. Paisajes soñados*. Iglesias, Jové, Bayona. Centro Cultural de la Fundación "La Caixa". Lleida.
- 1997 Adquisición de obra artística 1996. Edificio La Panera, Lleida.
- 1996 *El ambiente de un vestíbulo*. Centro Cultural de la Fundación "La Caixa". Lleida.
- 1996 *¿Conoces la realidad del deseo?* Centro de Lectura, Sala Fortuny. Reus.
- 1994 Material didáctico para gabinetes escolares. Sala de Exposiciones El Roser. Lleida.
- 1993 *El polvo al sol y la memoria en los rincones*. Tejedor, Ripoll, Bayona. Sebastià Petit Art Contemporani, Centro Cultural de la Fundación "La Caixa". Lleida.
- 1993 Art Frankfurt. Sebastià Petit Art Contemporani. Frankfurt.
- 1992 ARCO 92. Sebastià Petit Art Contemporani. Madrid.
- 42 1990 *Testimonio de una nueva generación*. Abad, Jové, Mauri, Minoves, Tejedor, Bayona. Centre de Développement Cultural de Foix.
- 1990 1989-1990. Sebastià Petit Art Contemporani. Lleida.
- 1989 *A sangre fría*. Jové, Bayona. Sebastià Petit Art Contemporani. Lleida.
- 1988 Serie pinturas poliuretano. Centro de Lectura, Sala Fortuny. Reus.
- 1986 *Texturas*. Sala Periferiart. Lleida.
- 1986 *Texturas*. Creativo de Artes. Valladolid.
- 1986 XXIV Premio Joan Miró. Taipei Fine Arts Museum, Taiwan.
- 1986 Realización del vídeo de arte *Variaciones sobre una estética racional*. Presentación en el EMBA. Lleida.
- 1985 Segunda mención en el XXIV Premio Joan Miró. *Variaciones sobre una estética racional*. Fundación Joan Miró. Barcelona.

43_-

21°, 2004
Sèrie de quatre peces
Imatge digital 90 x 120 cm c/u

ALBERT BAYONA _ (Lleida, 1954)

Visual artist and lecturer of audiovisual aids, methodology and mural painting for the Lleida Local School of Fine Arts

When he was young, his first contacts with the art world took place at the Lleida Local School of Fine Arts, where he took lessons lectured by Leandre Cristòfol and Víctor P. Pallarés. However, his academic education was later, as a professional, focused toward project draftsman technical studies.

In the mid-seventies, when the Spanish political transition was in its full effervescence, along with the emerging leading role of ideas that liberated from social habits disseminated by concerned young people, Bayona set off on a series of trips and stays in various European countries, Cuba, Egypt, India and Tibet, which lasted until the mid-eighties.

In 1985, when he got the second prize in the 24th Joan Miró International Award, he settled in Lleida for good. From that moment on, he would actively participate in the city's cultural activity from a dual angle: as a creator, linked to the most experimental artistic research, and as a promoter of emerging arts through his participation in collective projects (Garage Universal) and the artistic programming of different public and private initiatives. Among such initiatives, it is worth mentioning the organization of the so-called *Entregues (Presentations)* contest for successive years—to order of the Lleida Culture Councillor, Jaume Magre, and in close collaboration with Antoni Llevot, at that time director of the Lleida Local School of Fine Arts—and the artistic managing of the Periferiart gallery—along with Fernando Laviña.

At that moment, he combined all these initiatives with his job at the Lleida Local School of Fine Arts as a lecturer of Descriptive Geometry, first, and then of Pictorial Procedures. As an artist, he maintained a close relationship with the gallery-manager Sebastià Petit participating in various exhibitions and projects that would continue in the future.

-44

In 1995, he was appointed director of the Lleida Local School of Fine Arts for the following five years. Therefore, he assumed the management and programming of the El Roser and Sant Joan local exhibition halls, the Montesquiu workshops in Lleida, and became co-director of the Animac animation cinema festival. Through these activities, he has encouraged a strong commitment toward the emerging art and the innovative plastic arts proposals in Lleida.

In 2000, he left the direction of the School and devoted himself almost exclusively to his creative work, becoming closely linked to the 44 Art Contemporani gallery in Barcelona, where he has exhibited his works on several occasions, his projects and representations participating in art fairs.

His concerns linked to artistic activities becoming professional and the participation in collective organizing bodies of visual artists, become evident, as he is a member of the AAVC and the VEGAP.

45_-

21°, 2004
Sèrie de quatre peces
Imatge digital 90 x 120 cm c/u

Selection of Exhibitions

- 2004 *Proper nouns of contemporary art in Lleida*, a series of exhibitions. *Maps of Europe. Albert Bayona, Works 2002-2004*. Jaume Morera Art Museum, El Roser Temporary Exhibition Hall. Lleida.
- 2003 Contemporary art collection of the Lleida City Council. La Panera Art Centre. Lleida.
- 2003 ARCO'03. 44 Art Contemporani. Madrid.
- 2003 *Constructing the contemporary art collection. Entries 1993-2003*. Jaume Morera Art Museum. Lleida.
- 2002 No. 2-07 ...24. 2002 44 Art Contemporani. Barcelona.
- 2002 ARCO'02. 44 Art Contemporani. Madrid.
- 2002 *The last painters*. Espai Guinovart. Agramunt.
- 2001 ARCO'01. 44 Art Contemporani. Madrid.
- 2000 *Intentions*. On visual art by Pere Noguera, Vanessa Pey, Humberto Rivas, Albert Bayona. 44 Art Contemporani. Barcelona.
- 1999 *Infinite*, series of speeches. "La Caixa" Foundation Cultural Centre. Lleida.
- 1997 *Illuminated landscapes. Dreamt landscapes*. Iglesias, Jové, Bayona. "La Caixa" Foundation Cultural Centre. Lleida.
- 1997 *Acquisition of works of art 1996*. La Panera Building, Lleida.
- 1996 *The atmosphere of a hall*. "La Caixa" Foundation Cultural Centre. Lleida.
- 1996 *Do you know the reality of desire?* Reading Centre, Fortuny Room. Reus.
- 1994 *Didactic material for school rooms*. El Roser Exhibition Hall. Lleida.
- 1993 *Dust in the sun and memory in the corners*. Tejedor, Ripoll, Bayona. Sebastià Petit Art Contemporani, "La Caixa" Foundation Cultural Centre. Lleida.
- 1993 Art Frankfurt. Sebastià Petit Art Contemporani. Frankfurt.
- 1992 ARCO'92. Sebastià Petit Art Contemporani. Madrid.
- 1990 *Witness of a new generation*. Abad, Jové, Mauri, Minoves, Tejedor, Bayona. Centre de Développement Cultural in Foix.
- 1990 1989-1990. Sebastià Petit Art Contemporani. Lleida.
- 1989 *In cold blood*. Jové, Bayona. Sebastià Petit Art Contemporani. Lleida.
- 1988 *Polyurethane painting series*. Reading Centre. Fortuny Room. Reus.
- 1986 *Textures*. Periferiart Hall. Lleida.
- 1986 *Textures*. Creativo de Artes. Valladolid.
- 1986 24th Joan Miró Award. Taipei Fine Arts Museum, Taiwan.
- 1986 Production of the art video *Variations on rational aesthetics*. Presentation at the Local School of Fine Arts. Lleida.
- 1985 Second mention on the 24th Joan Miró Award. *Variations on rational aesthetics*. Joan Miró Foundation. Barcelona.

